

Allah'ın azabından, Allah'a sığınalım

Erkan Bey: “Ateşi insanlar ve taşlar olan Cehennemden sakının’ âyetini açıklar mısınız? Bu âyette taşların nazara ve-rilmesinin hikmeti nedir?”

Asırlar boyu insanlar, küfürlerini taşlardan yaptıkları heykellere ve putlara yansıtmışlardır. Yani taşlara tapmışlardır. Tapılan taşların, birer Cehennem yakıtı olarak kendisine tapan insanları yakması fitrî bir cezadır.

Yüce Allah, elem verici azap Sahibidir. Tevbe kapısını açık tutan ve tövbe kullarını bağışlayan Cenâb-ı Hak; günah, seyyiât, zulüm, şirk ve küfür cinayetlerini işledikleri halde tevbe etmek sûretiyle azabından rahmetine sığınmayan insanları Cehenneme atar, acı ve dehşet verici azabıyla cezalandırır.

Bedüzzaman Hazretleri, Cehennemin ehl-i dalâlet için “öfkesinden parçalanacak”¹ derecede kızışacağının Kur’ân tarafından haber verildiğini kaydeder. Saîd Nursî’ye göre, Gâşiye Sûresinin başındaki âyetler bu habere örnek teşkil ederler: “Ey insan! Her şeyi kaplayacak kıyametin haberi sana gelmedi mi? O gün bir takım yüzler zillete bürünmüşler, sıkıntılı işler altında bitkin düşmüşlerdir. Onlar yakıcı ateşe yaslanırlar. Kızgın bir kaynaktan içi-rilirler. Beslemeyen, açlığı gidermeyen kötü kokulu bir dikenden başka yiyecekleri yoktur.”²

Üstad Bedüzzaman’a göre, şirk ve dalâletin, fîsk ve sefâhetin yolu insanı sonsuz derece aşağılara düşürmekte, hadsiz elemeler içinde nihayetsiz ağır bir yükü zayıf ve âciz beline yükletmektedir. Cenâb-ı Hakk’ı tanımayan ve O’na tevekkül etmeyen insan gâyet derecede âciz ve zayıf; nihâyet derecede muhtaç ve fakîr; hadsiz derecede musîbetlere mâruz; elemli ve kederli bir fânî hayvan hükmündedir. Bütün sevdiklerinden ve alâka duyduğu şeylerden mütemadiyen ayrılık acısını çekmekten, nihayet geride kalan sevdiklerini de ayrılık korkusu içinde bırakıp kabir karanlığına yalnız olarak gitmekten kendisini kurtaramaz. Çünkü insan, hayat müddetinde azıcık bir irade, küçücük bir iktidar, kısacık bir hayat, az bir ömür, sönük bir fikir ile nihayetsiz elemeler ve emeller içinde faydasız olarak çarpışmakta, hadsiz arzularını ve maksatlarını boşu boşuna tahsil etmeye çalışmaktadır. Kendi vücuduna

yükleyemediği koca dünya yükünü biçare beline ve kafasına yüklemekte, daha Cehenneme gitmeden, şu fırtınalı dünyada Cehennem azabını çekmektedir.³

Bir tek seyyie olan şirkin, Cehennemde hadsiz bir azaba müstahak edecek çok büyük bir cinâyet hükmünde olduğunu beyan eden⁴ Üstad Saîd Nursî, şirk ve küfür cinâyetinin, kâinâtın bütün kemâlâtına, ulvî hukûkuna ve kudsî hakîkatlarına bir tecâvüz olduğu cihetle, şirk ve küfür ehline kâinâtın kızdığını, göklerin ve yerin hiddet ettiğini ve unsurların ittifak halinde eh-l-i şirki boğduklarını; nitekim Nuh, Âd, Semûd ve Fir'avun kavimlerinin şirkleri yüzünden helâk olduklarını kaydeder. Saîd Nursî'ye göre, Cehennemin kızgınlığını tasvir eden, "Neredeyse öfkeden parçalanacak"⁵ âyetinin sırrıyla, Cehennem şirk ve küfür ehline öylesine kızıyor ve kızışıyor ki, parçalanmak derecesine geliyor. Çünkü şirk kâinâta karşı dehşetli bir tahkir ve büyük bir tecâvüz hükmündedir. Varlıkların kudsî vazîfelerini ve yaratılışın hikmetlerini inkâr etmekle kâinâtın şerefini kırmaktadır.⁶

Kısa bir ömürdeki küfre mukabil hadsiz Cehennem azabının adâlet oluşunun hikmeti üzerinde yoğunlaşan Saîd Nursî Hazretleri, bir dakikalık adam öldürme cezâsının dünya kanunuyla yedi milyon sekiz yüz seksen dört bin dakika hapis cezası gerektirdiğini; bir dakikalık küfür, en az bin adam öldürme hükmünde bulunduğundan, yirmi sene ömrünü küfürde geçiren ve küfürle ölen bir adamın, elli yedi trilyon iki yüz bir milyar iki yüz milyon sene insanlığın adâlet kanûnuyla hapse mahkûm olacağını kaydeder. Bedüzzaman, bu vahim azabın hikmetini şöyle îzah eder: Bir dakikalık küfür hem Allah'ın bin bir ismini inkâr ve nakışlarını tezyif, hem kâinâtın hukukuna tecâvüz ve kemâlâtını tahkir, hem hadsiz vahdâniyet delillerini tekzib ve şehâdetlerini reddetmek cinâyetlerinin hepsini mâhiyetinde barındırmaktadır. Bu cinâyetler ise, adâlet gereği bir kâfiri ebedî olarak Esfel-i Sâfilinde hapsedmeye yeterlidir.⁷

Üstad Bedüzzaman'a göre, "Ben kulumun zannı üzereyim"⁸ hadîs-i kudsîsinin sırrınca, Cenâb-ı Hak kâfirin zan ve itikadını dâimî bir azab-ı elîme çevirmektedir. Kâfirin küfrü kâfirin dünyasına adem doldurmakta, yokluk doldurmakta; bütün zulmetleri başına boşaltmaktadır. Kâfir bu mânevî azabın elemiyle, daha Cehenneme gitmeden, dünyada Cehennemî bir azabı tatmaktadır.⁹

Dipnotlar:

1- Mülk Sûresi, 67/8;

2- Gâşiye Sûresi, 88/1-7; Sözler, s. 344;

3- Sözler, s. 578;

4- Şuâlar, s. 18;

5- Mülk Sûresi, 67/8;

6- Şuâlar, s. 17; Lem'alar, s. 86;

7- Lem'alar, s. 275;

8- Buhârî, Tevhid, 15;

9- Mektûbât, s. 279